

Til § 11

Ved lovforslagets § 11 fastsættes, at realkreditinstitutters m.v. og Danmarks Skibskreditfonds opkøb af egne obligationer ikke skal betragtes som konfusion, dvs. bortfald af gælden som følge af sammenfald af debitor og kreditor. Det er dog en forudsætning, at obligationerne ikke annulleres efter opkøbet.

Såfremt de pågældende institutters opkøb af egne obligationer behandles som konfusion, vil et eventuelt videresalg fra instituttet til trediemand være ensbetydende med en stiftelse af fordringen (obligationen) på ny. Heri ligger, at obligationens pålydende rente skal opfylde mindsterentekravet på videre salgstidspunktet, hvis den (fortsat) skal være blåstemplet. Er mindsterrenten steget siden den oprindelige udstedelse, så den pålydende rente er under mindsterrenten på videre salgstidspunktet, vil konsekvensen derfor blive, at obligationen i stedet bliver sortstemplet. Havde obligationen hele tiden været i cirkulation mellem andre end det udstedende institut, ville den derimod vedblive med at være blåstemplet.

Ved ikke at behandle institutternes opkøb af egne obligationer som konfusion opnås således en hensigtsmæssig ligestilling med den situation, hvor obligationerne er ude i cirkulation helt frem til, de bliver udtrukket.

Til § 12

Forslaget svarer i hovedtræk til § 1 i den nuværende kursgevinstlov.

Kredsen af skattepligtige personer, der er omfattet af kursgevinstlovens regler, er personer, der er omfattet af kildeskattelovens §§ 1 og 2.

Kredsen af skattepligtige dødsboer, der er omfattet af kursgevinstlovens regler, er dødsboer, der er omfattet af dødsboskattelovens § 1, stk. 2 og dødsboskattelovens § 1, stk. 3, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra d.

Bestemmelsen foreslås formuleret således, at de skattepligtige personer og dødsboer alene afgrænses efter reglerne om skattepligt i henhold til kildeskatteloven og dødsboskatteloven uanset, om der er tale om fuld eller begrænset skattepligt.

For personer og dødsboer, der er fuldt skattepligtige her til landet, indebærer bestemmelsen ingen ændringer i forhold til den nuværende kursgevinstlov.

Kursgevinstlovens regler foreslås dog også anvendt på udenlandske personer og dødsboer, der er begrænset skattepligtige her til landet, og ikke kun udenlandske personer og dødsboer, der driver virksomhed ved fast driftssted her i landet og har gevinst

og tab på fordringer og gæld, der knytter sig til sådan virksomhed.

Afgrænsningen af, om gevinst og tab på fordringer og gæld efter kursgevinstlovens regler kan gøres til genstand for beskatning, afgøres således alene af kildeskattelovens og dødsboskattelovens bestemmelser.

Efter de nuværende regler for begrænset skattepligt kan gevinster og tab på fordringer og gæld også forekomme i forbindelse med udenlandske personer og dødsboer, der ejer fast ejendom her i landet, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra e.

Bestemmelsen vil i praksis betyde, at begrænset skattepligtige personer og dødsboer eksempelvis vil være skattepligtige af gevinst ved ekstraordinær indfrielse af kontantlån med pant i fast ejendom beliggende her i landet.

Til § 13

Bestemmelsen i § 13 svarer til § 3 i den nuværende kursgevinstlov.

Der tilsigtes ingen ændringer i reglerne om næringsbeskatning af gevinst og tab på fordringer.

Skatteministeriets cirkulære nr. 134 af 29. juli 1992, pkt. 9-14 indeholder en redegørelse for afgrænsningen mellem pengenering og vederlagsnæring.

»Næringsbeskatning

9. Reglerne om næringsbeskatning af gevinst og tab på fordringer findes i §§ 3 og 4. Der sondres mellem pengenering (herunder handelsnæring og finansieringsvirksomhed) (§ 3) og vederlagsnæring (§ 4). Efter § 3 medregnes gevinst og tab på fordringer ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, når der er tale om pengenering. Efter § 4 medregnes gevinst og tab på fordringer ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, hvis fordringen er erhvervet som vederlag i næring. Gevinst og tab medregnes i næringstilfælde ved opgørelsen af den personlige indkomst, jf. personskattelovens § 4, stk. 3.

Pengenering § 3

10. At være næringsskattepligtig efter § 3 af kursgevinster og kurstab på fordringer betyder, at en skattepligtig som udgangspunkt skal medtage kursgevinster og kurstab på alle sine pengefordringer, der er omfattet af § 1, ved indkomstopgørelsen.

§ 3 indeholder en videreførelse og præcisering af næringsbeskatningen, som forud for